

Maria Delaperrière, profesor dr, badaczka literatury i kultury XIX i XX wieku, komparatystka. Przez wiele lat kierowała Wydziałem Polonistyki oraz Ośrodkiem Badań nad Europą Środkową w Państwowym Instytucie Języków i Cywilizacji Wschodnich (Institut National des Langues et Civilisations Orientales, INALCO) w Paryżu. Obecnie pełni funkcję sekretarza generalnego Polskiego Towarzystwa Historyczno-Literackiego. W roku 2005 została członkiem zagranicznym Polskiej Akademii Umiejętności.

Jest autorką książek: *Les avant-gardes polonaises et la poésie européenne* (1991); *Panorama de la littérature polonaise des origines à 1822* (we współpracy z F. Ziejką, 1992); *Dialog z dystansu* (1998); *Polskie awangardy a poezja europejska* (2004); *Pod znakiem antynomii* (2006); *La littérature polonaise à l'épreuve de la modernité* (2008); *Literatura polska w interakcjach*, (2011), oraz ponad 150 artykułów naukowych.

Pod jej redakcją ukazało się ok. 30 książek poświęconych literaturze polskiej, m. in. *Le Baroque en Pologne et en Europe*, 1990; *Littérature et émigration*, 1992; *Histoire littéraire de l'Europe médiane*, 1998; *(Post)modernisme en Europe centrale. La crise des idéologies*, 1999; *La littérature face à l'histoire*, 2005; *Joseph Conrad – un Polonais aux confins de l'Occident*, 2009; *Miłosz et la France*, 2013; *Norwid, notre contemporain*, 2015; *Chemins de la modernité polonaise de La Terre promise à l'Avant-printemps* 2016.